

**Oponentský posudek na diplomovou práci Hany Šplíchalové, posluchačky 5. roč.
učitelství matematika – občanská výchova pro ZŠ, na téma *Vybrané problémy
ekonomických myslitelů starověku***

Sebrat v diplomové práci základní penzum textů, které se týkají reprezentativního ekonomického myšlení starověku, aby sloužilo například jako studijní pomůcka, je chvályhodný záměr. Ovšem vzhledem k autorčině studijnímu zaměření jde v kontextu o velmi obtížný úkol a z práce je zřejmé, že s ním autorka velmi bojovala. Nakonec myslím, že se s ním úspěšně vyrovnala, nikoli však bez chyb.

Největším přínosem práce je podle mého názoru to, že se autorka pokusila úspěšně základními texty, v překladu samozřejmě, vývody své nebo autorů, kteří o ekonomickém myšlení starověkých myslitelů již psali, doložit v příloze. Běžnou kontrolou jsem zjistila, že tato dokumentace je na vyhovující úrovni. To totiž umožní zájemci, aby našel nejčastěji zmiňované odkazy na jednom místě.

Dalším pozitivem práce je, že pokud diplomantka téma bezprostředně komentovala, opět ať již sama nebo s velkým využitím sekundární literatury (zde nejsem úplně schopna posoudit rozsah převzetí), má její text nejlepší úroveň a je obvykle i dostatečně citován. Zejména se to týká pasáží o Platónovi a Aristotelovi.

Kde se pisatelka snaží pouze „přiblížit“ čtenáři i sobě biografická data myslitelů či zúčastněných osob, historické souvislosti nebo převzatý výklad, tam již hodnota textu klesá na běžnou kompilaci, mnohdy bez patřičných odkazů, ačkoli zasvěcenější čtenář skrytého autora (zvláště V. Zamarovského) bezpečně pozná. Navíc se diplomantce patrně podařilo vžít se subjektivně natolik do výkladu, že se uchyluje k silně popularizujícímu tónu, někdy i velmi osobnímu. Zejména je to ale nevhodné v Úvodu. Práce by totiž neměla mít ráz silně popularizačního materiálu, ale pokusu o materiál, který se snaží mít badatelský charakter.

Gramatické chyby, které práci provázejí od první věty Úvodu až po Přílohu, jsou nedostatkem, který tam nemá být a nemusel se objevit.

Jak autorka bojovala s tématem, resp. s kontextem tématu, je dobře vidět například na historickém přehledu v první části práce, zvláště na jeho nepodařeném závěru a na partiích osvětlujících historický kontext tvorby jednotlivých autorů, resp. jejich ekonomických textů. V jednotlivých podkapitolách se totiž kontext opakuje a má obvykle výrazně vyšší věcnou úroveň, než tomu je v úvodu. Patrně je to způsobeno tím, že diplomantce činilo velké problémy obsáhnout ze sekundární literatury historický vývoj Řecka ve svém celku a zařadit do něj literárně odborné jádro jejího zkoumání. S podivem jsem zjistila, že k tomu nevyužila alespoň základní přehledné sekundární literatury v českém jazyce, do které patří práce F. Stiebitze, *Stručné dějiny řecké literatury* (např. 1972 a další) nebo překlad práce L. Canfora, *Dějiny řecké literatury* (2001). Domnívám se, že by jí to významně pomohlo „sladit“ její historický a věcný aspekt práce. Bylo by dobré, kdyby se k tomuto významnému momentu při obhajobě vyjádřila.

Mohu v podstatě přijmout zpracování tématu diplomantkou, ale přesto bych se zeptala na jednu záležitost. Není mi z práce úplně jasné, zda celkový Aristotelům přínos k ekonomickému myšlení současnosti je dnes považován za pouze relativní nebo úplně překonaný? Z práce jsem to zřetelně nevyrozuměla. Mohla by na tuto otázku alespoň při obhajobě odpovědět?

Celkově hodnotím diplomovou práci při zvážení autorčiny studijní specializace i mých uvedených výtek za vyhovující pro obhajobu a navrhuji hodnocení známkou velmi dobře.

České Budějovice 23. 1. 2006

PhDr. Marcela Hejtmanová, Ph.D., v.r.
ved. odd. starověkých dějin
a klasické filologie FF JU